

NOWE TYSIĄCLECIE

NUMER 3-4 (52-53) LIPIEC, SIERPIEŃ, WRZESIEŃ,
PAŹDZIERNIK, LISTOPAD, GRUDZIEŃ 2008



Jam Ciebie dziś zrodził
(Ps.2.7)

NOWE TYSIĄCLECIE

Numer 3-4 (52-53) /2008

SPIS TREŚCI

Od redakcji	3
Życzenia duszpasterzy	3
Adwent	4
Rekolekcje Adwentowe	7
Życie jak Adwent	7
Architektura wnętrza kościoła cd.	8
Bóg przed którym stoję	10
Moje Boże Narodzenie	11
Modlitwa kandydata do kapłaństwa	11
Czy się modlisz za kapłana?	12
Rada Parafialna	12
Parafialny Klub Sportowy „Tęcza”	13
Kronika parafialna	15
Tabela VI ligi	15
Plan wizyty duszpasterskiej	16
Plan pracy duszpasterskiej	17
Porządek nabożeństw	18

ZESPÓŁ REDAKCYJNY

Ks. Maciej Grochota (redaktor)
Ks. Henryk Świerniak (opiekun)

Stali współpracownicy: Czesław August,
Andrzej Krasowski, Tomasz Pasiut,
Magdalena Sieradzka, Tadeusz Sieradzki.

Adres redakcji:

ul. Macedońska 2, 51-113 Wrocław
tel./fax (71) 327 50 45,
fax (71) 327 50 45 w. 31

Wydawca:

Parafia Rzymskokatolicka
pw. Odkupiciela Świata
ul. Macedońska 2, 51-113 Wrocław
tel./fax (71) 327 50 45

Drukarnia:

Studio Graphito
graphito@poczta.wp.pl

Redakcja zastrzega sobie prawo do wykonywania skrótów i zmian w materiałach przeznaczonych do publikacji. Listy oraz materiały autorskie prosimy przekazywać przez współpracowników pisma.

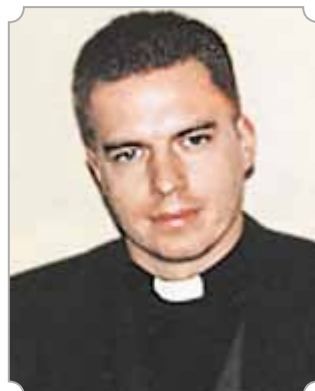
Księża naszej parafii:



ks. kanonik Henryk Świerniak
– proboszcz



ks. Maciej Grochota
– wikariusz



ks. Robert Gromadzki
– wikariusz

Od Redakcji

Drodzy czytelnicy Nowego Tysiąclecia!

Nasza gazeta parafialna weszła w jedenasty rok wydawania. W czerwcu 2008 roku odeszli z parafii, dotychczasowy opiekun gazety – ks. Stanisław Stelmaszek i dotychczasowy redaktor NT – ks. Adrian Horak. Proboszczowie parafii – ks. Stanisław (do 24 czerwca br.) i ks. kanonik Henryk Świerniak – aktualny proboszcz naszej parafii, serdecznie dziękują księdzu Adrianowi za wielkie zaangażowanie w wydawanie gazety parafialnej w latach 2006–2008. Podziękowanie kierowane jest również do dotychczasowych współpracowników redaktora. Za dobro wyświadczone dla naszej wspólnoty parafialnej składamy serdeczne Bóg zapłać!

Opiekun gazety, ks. proboszcz Henryk Świerniak powierzył mi koordynację prac nad wydawaniem kolejnych numerów NT. Mam nadzieję, że podobnie jak moi poprzednicy, znajdę w naszej wspólnocie parafialnej współpracowników gotowych wspomóc wydawanie parafialnego biuletynu informacyjno–formacyjnego. Jednocześnie

proszę o wyrozumiałość, jeśli nie w pełni sprostą on oczekiwaniom Szanownych Parafian. Wraz z moimi współpracownikami, wykorzystując wypracowaną formułę, dołożę starań, aby Nowe Tysiąclecie było zapisanym obrazem życia wspólnoty parafialnej kościoła. p.w. Odkupiciela Świata.

Czcigodnym Parafianom, w imieniu zespołu redakcyjnego, życzę Radosnych Świąt Bożego Narodzenia i Pomyślnego Nowego Roku.

Ks. Maciej Grochota



Najdrożsi Parafianie,

Na radosne dni Świąt Bożego Narodzenia i Nowego Roku 2009 przybywamy do Waszych Rodzin z najlepszymi życzeniami. Dziękując się z Wami opłatkiem – życzymy obfitości łask Bożych, dobrego zdrowia, pokoju w duszy i radości serca.

Prosimy gorąco Boże Dzieciątko Jezus, aby wraz z Maryją i Józefem nawiedziło Wasze Domy i Wasze Rodziny.

Dziękujemy Wam serdecznie za Waszą troskę o budowę kościoła p.w. Odkupiciela Świata, od samego początku do dnia dzisiejszego.

Podnieś Rączkę Boże Dziecię i błogosław naszej Parafii i każdemu z nas. O to proszą – Wasi duszypasterze:

*ks. Henryk Świerniak – proboszcz
ks. Robert Gromadzki
ks. Maciej Grochota*

Adwent

Boże Narodzenie to jedna z najważniejszych (po Wielkanocy) uroczystości w Kościele katolickim. Jak każde ważne wydarzenie liturgiczne posiada ono własną symbolikę i specyfikę wyrazu. Sama liturgia Mszy św. świątecznej nie odbiega znacząco od części znanych nam z niedzielnych Eucharystii. Najbardziej zauważalne zmiany występują w wystroju świątyni oraz w oprawie muzycznej nabożeństw. Charakterystycznymi elementami dekoracyjnymi są ozdobione i oświetlone choinki oraz szopka betlejemka zwana też „Żłóbkim Pańskim”. Konstrukcja ta jest symbolem uniżenia Boga, który będąc Królem Królów i Panem Panów nie tylko przyjął postać człowieka, ale także narodził się nie w przepychu pałaców, lecz w nędznej szopie, pośród bydła. Oprawa muzyczna, o której wspominałem, to oczywiście kolędy.

Obchody Uroczystości Bożego Narodzenia rozpoczynają się 24 grudnia Mszą św., tradycyjnie nazywaną „Pasterką”. Podczas procesji na wejście śpiewa się „Wśród nocnej ciszy”. Zarówno nazwa tradycyjna, jak też pieśń na wejście nawiązują do ewangelicznego opisu narodzenia Chrystusa, w którym anioł wzywa czuwających w polu pasterzy by poszli i jako pierwsi powitali nowonarodzonego Mesjasza /Łk 2.8–14/. Warto w tym miejscu zaznaczyć, że każda uroczystość posiada wigilię. Wigilia oznacza ni mniej ni więcej tylko dzień

poprzedzający. Jednak wyjątkowa oprawa i charakter wieczoru 24 grudnia wywarły tak mocne piętno na naszej tradycji i w naszej świadomości, że dzień ten nazywamy po prostu „Wigilią”, a samo słowo w pierwszej kolejności kojarzy nam się ze świętami.

Istnieje takie popularne powiedzenie: „Święta, święta... i po świętach”. Jest w nim zawarta pewna smutna prawda. Otóż może się zdarzyć, że pośród nawału codziennych spraw, pośród tego całego stresu i zabiegania, święta pojawią się zniecacka i znikną, zanim zdążymy je zauważyć i przeżyć. Aby tego uniknąć, należy się do świąt przygotować. Nie chodzi tu bynajmniej o świąteczne zakupy, ale o duchowe przygotowanie się na przyjęcie tajemnicy Bożego Narodzenia. Kościół katolicki oferuje swoim wiernym specjalny czas przygotowania. Ten czas to okres Adwentu i zagadnieniom związanym z tym właśnie okresem liturgicznym warto poświęcić ten artykuł.

Zacznijmy od definicji. Adwent to nazwa okresu liturgicznego poprzedzającego uroczystość Bożego Narodzenia. Słowo pochodzi od łacińskiego *adventus*, co oznacza „przyjście”. Starożytni rzymianie terminem tym określali oficjalne przybycie cezara. Adwent rozpoczyna się od I Nieszporów niedzieli po sobocie XXXIV tygodnia Okresu Zwykłego, a kończy przed I Nieszporami uroczystości Narodzenia Pańskiego w wieczór 24 grudnia. Trwa zatem od 23 do 28 dni i obejmuje cztery kolejne niedziele przed 25 grudnia. Początek Adwentu jest jednocześnie początkiem nowego Roku Liturgicznego. Kolorem szat liturgicznych w tym okresie jest fiolet.

Adwent to czas radosnego oczekiwania na przyjście Pana, czas nadziei. Nie jest to okres pokuty (w takim rozumieniu jak Wielki

Post), jednak nawrócenie i pojednanie z Bogiem są jego istotnymi elementami. Główne postacie Adwentu: Najświętsza Maryja Panna, Patronka adwentowego czuwania; prorok Izajasz zapowiadający przyjście Zbawiciela i Jan Chrzciciel, który bezpośrednio przygotowywał lud na spotkanie Mesjasza, wzywają nas do prostowania Chrystusowi ścieżek w naszym sercu. Owego radosnego oczekiwania nie należy jednak mylić z fetowaniem! Następuje coraz większa komercjalizacja świąt Bożego Narodzenia. Już od listopada krzyczące reklamy supermarketów i domów towarowych wzywają nas do zakupów i troski tylko o ten jeden wymiar przygotowania do świąt. Rozlegające się kołody ze stoisk z płytami i kasetami tworzą już atmosferę świąteczną. Wokół krążą dziesiątki grubych, siwobrodych starszków we wdziankach z coca-coli (niewiadomo czemu nazywanych „świętymi Mikołajami”). Przyzwyczajamy się coraz bardziej do tego, a niestety często z komercjalizacją łączy się desakralizacja.

Duch Adwentu jest duchem nadziei i radosnego oczekiwania, ale nie świętowaniem z wyprzedzeniem! Pamiętajmy o tym, gdyż nie jest łatwo utrzymać tego ducha w obliczu nacisków komercji, które przemieniły tygodnie przed Bożym Narodzeniem w istne szaleństwo zakupów i rozrywki.

Przyjrzyjmy się nieco historii Adwentu. Pierwsze ślady obchodzenia Adwentu spotykamy w IV w. między innymi w liturgii galijskiej i hiszpańskiej. Z pewnością jednak Adwent nie istniał przed ustaleniem stałej daty świąt Narodzenia Pańskiego; ta zaś została wyznaczona dopiero w II połowie IV wieku.

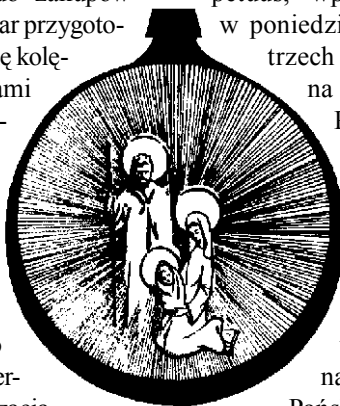
W Hiszpanii pierwsze wzmianki o przygotowaniu do obchodu Narodzenia Pańskiego (choć nie jest ono określane mianem Adwentu) pochodzą z roku 380. Kanon 4 synodu w Saragossie, który odbył się w tym roku, poleca wiernym, aby od dnia 17 grudnia do Epifanii (6 stycznia) gorliwie gromadzili się w kościele, nie opuszczając ani jednego dnia. Adwent miał tam charakter pokutny i ascetyczny (post, abstynencja, skupienie), co wspomina św. Hilary (+ 367).

W V wieku w Galii biskup Tours – Perpetuus, wprowadził obowiązek postu w poniedziałki, środy i piątki w ciągu trzech tygodni od dnia św. Marcina (11 listopada) do Narodzenia Pańskiego.

W Rzymie okres przygotowania do Narodzenia Pańskiego został wprowadzony dopiero w drugiej połowie VI wieku. Adwent miał tu charakter liturgicznego przygotowania na radosne święta Narodzenia Pańskiego, ze śpiewem *Alleluja*,

Te Deum laudamus, z odpowiednim doborem czytań i formularzy, bez praktyk pokutnych. Od czasów św. Grzegorza Wielkiego (590–604) Adwent w Rzymie obejmował już 4 tygodnie. Był to czas bezpośredniego, liturgicznego przygotowania na obchód pamiętki historycznego przyjścia Chrystusa. Na początku IX w. Adwent nabiera także charakteru eschatologicznego – staje się czasem przygotowania na ostateczne przyjście Chrystusa.

W wyniku połączenia tradycji gallikańskiej i rzymskiej ukształtował się Adwent, jaki przeżywamy do dziś – liturgicznie rzymski, a ascetycznie gallikański (kolor



fioletowy, bez *Gloria* i *Te Deum*). Formę tę rozpowszechniały klasztory benedyktyńskie i cysterskie. W XIII w. znana ona była już w całym Kościele, do czego przyczyniły się nowe zakony, zwłaszcza franciszkanie.

Z punktu widzenia liturgii Kościoła katolickiego Adwent dzielimy na dwa podokresy, z których każdy ma odrębne cechy:

- pierwszy obejmuje czas od I Niedzieli Adwentu do 16 grudnia, kiedy czytane są teksty biblijne, zapowiadające powtórne przyjście Zbawiciela na koniec świata (tzw. Paruzję) i przygotowujące do spotkania z Chrystusem Sędzią. Dni powszednie w tym okresie przyjmują wszystkie obchody wyższe rangą (tzn. wspomnienia dowolne, obowiązkowe, święta i uroczystości);
- drugi, od 17 do 24 grudnia, to bezpośrednio przygotowanie do świąt Bożego Narodzenia. W tym okresie w dni powszednie można obchodzić jedynie święta i uroczystości.

W czasie całego Adwentu, poza niedzielami i uroczystością Niepokalanego Poczęcia NMP, odprawiane są Roraty. Są to Msze święte ku czci Najświętszej Maryi Panny (stąd inny kolor szat liturgicznych niż podczas Mszy wieczornych czy niedzielnych), odprawiane bardzo wczesnym rankiem (szczególną symbolikę ma przejście z ciemności do światła – wierni idą do świątyni przed świtem, a opuszczają w blasku dnia). Ich nazwa pochodzi od łacińskich słów pieśni często śpiewanej na ich początku – *Rorate caeli desuper* (Spuście roś, niebios). Najstarsze ślady Rorat w polskiej tradycji pochodzą z XII wieku. W wieku XVI były powszechnie znane w całym kraju. W czasie Rorat przy ołtarzu znajduje się dodatkowa,

ozdobna świeca (Świeca Roratnia lub po prostu Roratka) – symbolizuje ona obecność Maryi. Eucharystia rozpoczyna się przy zgaszonych światłach; zapalają się one dopiero podczas uroczystego hymnu „Chwała na wysokości Bogu” (wspomniana już symbolika Bożego światła). Jest to jeden z nielicznych przypadków w roku liturgicznym, kiedy hymn ten śpiewa się każdego dnia (choć wyłącznie podczas Rorat). Obok Świecy Roratniej, charakterystycznym elementem wystroju świątyni w tym okresie jest Wieniec Adwentowy. Cztery świece wieńca odpowiadają czterem niedzielom Adwentu – na początku zapalana jest jedna, następne podczas kolejnych niedziel. Wieniec Adwentowy ukazuje nam, że oto przybliży się oczekiwane nadejście Pana.

Na koniec jeszcze ciekawostka: III Niedziela Adwentu jest nazywana „Niedziela Różowa” (poprawnie jest to Niedziela *Gaudete*). Nazwa ta pochodzi od słów antyfony na wejście: *Gaudete in Domino* (Radujcie się w Panu). Szaty liturgiczne mogą być wyjątkowo koloru różowego, a nie, jak w pozostałe niedziele Adwentu, fioletowego. Teksty liturgii tej niedzieli przepelnione są radością z zapowiadanego przyjścia Chrystusa i odkupienia, jakie przynosi. Niestety obecnie w wielu parafiach nie ma już różowych szat liturgicznych. Wynika to po części z faktu, że kolor ten jest używany tylko dwa razy w roku (oprócz Niedzieli *Gaudete* jest jeszcze tylko jedna okazja do używania szat liturgicznych tego koloru – Niedziela *Laetare*, czyli IV Niedziela Wielkiego Postu).

Wszystkim czytelnikom „Nowego Tysiąclecia” życzę dobrego Adwentu i radosnego przeżywania Narodzenia Pańskiego.

Tomasz Pasiut

Rekolekcje Adwentowe

**A zwłaszcza rozumiecie chwilę obecną:
teraz nadeszła dla was godzina powstania
ze snu. (Rz 13,11)**

*Adwent to czas Rorat, to czas wyciszenia,
by można było usłyszeć pukanie brzemiennej
Maryi i Józefa, którzy chcą skorzystać z goś-
ciny twojego serca. Pomóż sobie rekolekcjami
adwentowymi.*

Niedziela 14.12. 2008 r.

7:30 – Msza św. i nauka ogólna dla wszystkich

9:30 – Msza św. i nauka ogólna dla wszystkich

11:00 – Msza św. i nauka ogólna dla wszystkich

12:30 – Msza św. i nauka dla dzieci

18:00 – Msza św. i nauka dla młodzieży gimna-
zjalnej, licealnej i studentów

19:00 – nauka stanowa dla rodziców i małżonków

Poniedziałek 15.12. 2008 r.

9:00 – Msza św. i nauka ogólna dla wszystkich

17:30 – nauka dla dzieci

18:00 – Msza św. i nauka ogólna dla wszystkich

19:00 – nauka stanowa dla młodzieży gimna-
zjalnej, licealnej i studentów

Wtorek 16.12. 2008 r.

8:00 – 10:00 spowiedź św.

9:00 – Msza św. i zakończenie porannych
rekolekcji

Od godz. 10:00 odwiedziny chorych w ich do-
mach, po uprzednim zgłoszeniu w zakrystii
te osoby chore, których księża nie odwie-
dzają w I – piątki miesiąca.

15:00 – 18:00 spowiedź św.

18:00 – Msza św. i zakończenie rekolekcji
świętych z błogostawieństwem i odpustem
pełnym.

Życie jak Adwent



Czekam na Ciebie w mym rannym wstawaniu,
we śnie po sześć godzin na dobę.

Czekam na Ciebie w płaczu, w radości,
w tym, że czasami nie mogę.

Czekam na Ciebie i kiedy znów przyjdiesz,
gdy świat pokryje się śniegiem.

Czekam na Ciebie w powiewie wiatru
i w tym, że czasami uwierzę.

Czekam na Ciebie,
nie sam, lecz z Tobą za rękę trzymając Boga.

Czekam na Ciebie!

Kiedy znów przyjdiesz
gdy noc zabłyśnie w mych oczach?

Czekam na Ciebie, ze słowem na ustach,
nie przychodź w mym zatroskaniu.

Przyjdź do mnie...

wtedy gdy umrę –

Bo życie całe to Adwent.

Andrzej Dyczewski

Architektura wnętrza kościoła (cd)



Zamieszczamy drugą część materiałów udostępnionych przez Siostrę Maristellę Sienicką, projektantkę wnętrza naszego kościoła oraz wnętrzu innych kościołów katolickich (m.in. Gdańsk–Sbowidza, Wolsztyn i in.) i ewangelickich (np. Tychy). Pierwsza część jej artykułu ukazała się w gazecie *Nowe Tysiąclecie* nr 49. Tam projektantka poruszyła temat wpływu budowy kościołów na rozwój cywilizacyjny i kryteriów, które powinny być uwzględnione w projektowaniu wnętrza kościoła oraz funkcje przestrzeni w kościołach. Projektantka uważa, że architekci kościołów powinni znać zarówno historię budownictwa sakralnego jak i uwzględniać w projektowaniu znaczenie symboliki liturgicznej. Teksty zamieszczane w NT powinny ułatwić parafianom zrozumienie zarówno architektury zewnętrznej jak i elementów wystroju wnętrza naszej

świątyni. Redakcja zachęca parafian do wnikliwego zapoznania się z objaśnieniami S. Maristelli zawarte w jej artykułach.

Początki budownictwa sakralnego

Kościół jako budynek zawsze był żywym obrazem Kościoła – Ludu Bożego. Rozwój teologii, liturgii jak i rozwój społeczny, także cywilizacyjny, wpływały bezpośrednio na sposób wyrażania wiary i na tworzone symbole i formy. Kościół w każdej epoce historycznej jest zwierciadlanym odbiciem wiary i życia człowieka danego czasu.

Rozwój chrześcijańskiego budownictwa sakralnego datowany jest na IV wiek, od czasu przyjęcia chrztu przez dwór rzymskiego cesarza Konstantyna I Wielkiego. Przez wieki głównym elementem tworzącym przestrzeń sakralną jest liturgia. Do sprawowanej liturgii są konieczne trzy miejsca szczególnie ważne dla chrześcijan.

Jest nim miejsce głoszenia Słowa Bożego (ambona), miejsce, w którym Jezus Chrystus ponownie składa swoją Ofiarę (ołtarz), oraz miejsce Chrztu św.(baptysterium), które ze względu na swoją wagę jest na początku zupełnie niezależne architektonicznie. Wokół tych trzech miejsc, uwzględniając obecność wiernych, koncentrują swoją uwagę architekci danego czasu.

W architekturze dawnego Rzymu dominował styl bazylikowy. Chryścijanie starali się nadać tej popularnej architekturze wymiar duchowy. Dlatego materiały budujące bazylikę były wyszukane; solidny kamień i dobrze dobrane elementy wykończeniowe, głównie marmury i alabastry. Powierzchnie ścian wypełniano postaciami świętej historii.

Orientacja przestrzenna kościoła

Od początku dbano o orientację przestrzenną kościołów. Bazyliki, absydy (półkoliste zakończenie kościoła za ołtarzem) zorientowane były na wschód, ponieważ pierwsze promienie wschodzącego słońca symbolizowały poranek Zmartwychwstania. Zdarzały się przypadki, w których bazylika była ustawiona absydą na zachód, tak, aby biskup w czasie konsekracji zwracał się twarzą na wschód. [Kościół na Polance swoją osią zorientowany jest w kierunku matki wszystkich kościołów ziemi dolnośląskiej – katedry wrocławskiej (red)].

Światło w kościele

Od początków budownictwa sakralnego przywiązywano wielką wagę do oświetlenia kościoła. Światło odgrywało ogromną rolę w tworzeniu przestrzeni sakralnej nawiązując do słów samego Jezusa, który określił się jako Światło świata. Św. Ambroży napisał: „ pragnie budować budynek godny aby ugościć rodzinę, zanim wykopie funda-

menty studiuje najlepsze położenie, aby go oświetlić. To jest pierwszy atrybut domu, aby nie był zimny i bez wyrazu, a w rzeczywistości smutny. Światło jest tym co czyni całą resztę bardziej dekoracyjną.”

Wpływ liturgii na architekturę

Na architekturę kościołów wielki wpływ miały zmiany w przebiegu liturgii. W pierwszych wiekach różne kościoły regionalne: Antiochia, Bizancjum, Rzym, Aleksandria, posiadały różne liturgie wpływające bezpośrednio na zróżnicowanie przestrzeni sakralnej.

W pierwszym tysiącleciu Msza św. dzieła się na liturgię Słowa i Eucharystii, rozpoczynając się procesją, której towarzyszyły śpiewy, modlitwy, psalmy. Taka procesja zaczynała się od tronu biskupa, przechodziła przez nawy, atrium i wracała do punktu wyjścia, ponieważ Chrystus jest początkiem i końcem, Alfa i Omega. Tron biskupa zawsze symbolizował miejsce samego Jezusa Chrystusa. Sposób prowadzenia procesji jak i lokalizacja tronu biskupa zmieniała się z przyjętą tradycją. W bazylikach nawy boczne były przeznaczone na procesję. Niektóre liturgie na wejście zachowały rytuał umycia nóg, na pamiątkę Ostatniej Wieczery. Była to nieustanna pamięć o tym jaki jest sens sprawowanej Eucharystii.

[Nasz kościół parafialny reprezentuje współczesną odmianę stylu bazylikowego; trójnawowa bryła i wnętrze nawiązują do stylu zarówno pierwszych kościołów w Rzymie jak i większości kościołów wzniesionych na ziemi dolnośląskiej, z prastarą katedrą wrocławską włącznie (red).]

(tekst nieautoryzowany, wybrany przez redakcję NT z materiałów udostępnionych przez S. Maristellę)

Bóg, przed którym stoję

(Fragmenty eseju wybrane przez redakcję NT)

(...) Bóg tak naprawdę potrzebuje od nas tylko jednego: naszej zwróconej ku Niemu uwagi, naszej czujności. On jest zawsze z nami, nawet i wtedy – a może najbardziej wtedy – gdy nam się zdaje, że Go nie ma. To my jesteśmy często bardzo od Niego odlegli, po prostu nieobecni. On zaś potrzebuje naszej obecności. Tak bowiem stworzył świat, że – jak mawiał pewien stary mnich – choć w końcu właśnie On zrobi wszystko, bez nas tego nie zrobi.

(...) Po co jest Wszechmocnemu potrzebna taka właśnie postawa, wskaże nam chyba najlepiej historia Maryi. Bóg urodzi się jako człowiek, ale pod warunkiem, że młodzianka Dziewica wyrazi zgodę na ów cud niepojęty. Najczęściej nie zdajemy sobie sprawy z tego, ile odwagi i zawierzenia ta zgoda od Niej wymagała. Urodzić dziecko nie mające ojca znaczyło w tamtym świecie znaleźć się razem z niemowlęciem poza nawiasem społeczeństwa. Ona jednak nie szuka żadnego zapewnienia, prosi tylko o wyjaśnienie, jak ma postępować, żeby nie pobłądzić. A usłyszawszy odpowiedź, mówi spokojnie Aniołowi: „Oto służebnica Pana, niech mi się stanie według słowa twego” (Łk1, 38). Wbrew naszym tradycyjnym tłumaczeniom nie ma tu zaimka „ja”. Maryja nie zwraca się ku sobie, lecz jedynie ku Bogu, staje przed Jego obliczem jako służebnica, po to tylko, aby Jemu samemu służyć. Jest to deklaracja pełnej gotowości na wszystko, czego On zechce zażądać. Wiele wieków wcześniej na górze Horeb Eliasz spotkał się z Jahwe. Długa wędrówka przez pustynię nauczyła go rozpoznawać drogi Boże nawet tam, gdzie oko ludzkie ich nie dostrzega. Posłyszał zatem głos: „Wyjdź, aby stanąć na górze wobec Pana! A oto Pan

przechodził. Gwałtowna wichura rozwalająca góry i druzgocąca skały [szła] przed Panem, ale Pana nie było w wichurze. A po wichurze – trzęsienie ziemi. Pana nie było w trzęsieniu ziemi. Po trzęsieniu ziemi powstał ogień. Pana nie było w ogniu. A po tym ogniu – szmerek łagodnego powiewu. Kiedy tylko Eliasz go usłyszał, zastąpiwszy twarz płaszczem, wyszedł i stanął przy wejściu do groty” (1 Krl 19, 11–13). W oryginalnym tekście hebrajskim ów „szmerek łagodnego powiewu” to raczej „głos delikatnej ciszy”. Ważne jest tu wszakże tylko jedno: Eliasz poznaje swego Boga nie w groźnych zjawiskach natury, lecz w czymś, co jest nieomal nieuchwytnie, a wskazuje na Jego obecność tak wyraźnie, że prorok nie tylko wychodzi z groty, lecz także zasłania sobie twarz z wielką bojaźnią i pokorą. I wówczas właśnie staje w Jego obliczu, znowu gotów do dalszej służby.

(...)Przez wieki wyobrażano sobie spotkanie Maryi z Aniołem na najróżniejsze sposoby. Dobrze jest może jednak uświadomić sobie, że wtedy zapewne Maryja dosłyszała również ów „głos delikatnej ciszy”, zwiastujący Jej, jak ongiś Eliaszowi, obecność Boga. Obyśmy również i my, w hałasie dnia dzisiejszego, umieli go czasem dosłyszeć po to, by stanąć jak Ona w obliczu naszego Pana.

Anna Świderkówna

Profesor dr hab. Anna Świderkówna (zm. w lipcu 2008) –, historyk, papirolog, filolog klasyczny, popularyzatorka wiedzy o kulturze starożytnej, tłumaczka z języków greckiego, łacińskiego, angielskiego i francuskiego. Wydała m.in.: *Rozmowy o Biblii, Rozmów o Biblii ciąg dalszy, oraz Rozmowy o Biblii. Nowy Testament.*

Moje Boże Narodzenie



*Rozpoczyna się z początkiem Adwentu
To czas spokojnej radości w moim sercu
To uczestniczenie w Roratach, podejmowanie
postanowień adwentowych i
przychodząca, łatwiej niż zwykle, chęć czynienia
dobra*

*To potrzeba pozostawania wiernym tradycji
domu rodzinnego*

*To klimat Nocy Betlejemskiej w kontaktach
z moimi bliskimi i najbliższymi*

*To czas, w którym łatwiej niż kiedykolwiek
przychodzi być pogodzonym w sercu
z Bogiem i całym światem*

To czas, w którym cierń w sercu tak nie boli

To uroczysta chwila zasiadania do stołu wigi-

lijnego, stołu zamieniającego się na

czas łamania się opłatkiem w ołtarz domowy

To składane życzenia, bardzo osobiste dla

każdego członka rodziny ale

kończące się wspólnym życzeniem doczekania

następnej Wigilii

To radość dzieci buszujących pod choinką

wśród prezentów i śpiewane kolędy.

To Pasterka, bez udziału w której trudno wy-

obrazić sobie moje Boże Narodzenie.

To odczuwana mocno potrzeba podziękowa-

nia Miłości Betlejemskiej za pokój i

radość jakie Boże Narodzenie wnosi w życie

moje i moich bliskich.

J.C.

Modlitwa

kandydata do kapłaństwa
podczas obłóczyn

**Panie Jezu, pragnę coraz bardziej
upodabniać się do Ciebie.
Chcę zmieniać moje serce,
ale i wygląd zewnętrzny.
Spraw, proszę, aby sutanna,
którą otrzymam, była zewnętrznym
znakiem przynależności
do Ciebie, wyrazem usilnego
starania się o wewnętrzną przemianę.
Daj łaskę umiłowania stroju
duchownego, abym nosił go
z szacunkiem i pokorą
i był dla innych czytelnym
znakiem Twojej obecności.
A kiedy strój ten stanie się
powodem drwin i cierpienia,
daj mi łaskę mężnego zniesienia
doznanych upokorzeń
dla większej Twojej chwały.
Amen**

Tę modlitwę odmówił w dniu 8 grudnia br. podczas obłóczyn w archikatedrze wrocławskiej alumn Adam Kościak, który czasem posługuje przy ołtarzu w naszym kościele. Adam prosi Parafian. o modlitwę w jego intencji.

Czy modlisz się za kapłana?

Niedawno zrobiłem sobie krótki urlop. Trzy samotne dni w czeskim górskim kurorcie, jazda na nartach, dłuższy sen, spacer, zaległa lektura.

W niedzielę pojawiłem z dużym wyprzedzeniem w maleńkim neogotyckim kościółku, z pięknym, choć nieco zaniedbanym, wnętrzem. Usiadłem wygodnie w ławce. Na każdej leżały modlitewniki i kartki z tekstem jakiejś modlitwy. Zaciekawiony przyjrzałem się bliżej jej treści. Moja znajomość czeskiego jest niemal żadna, ale z pewnością właściwie odebrałem jej treść. Po zakończonej liturgii odmówili ją wszyscy obecni.

Panie Jezu, dziękujemy Ci, że mamy między sobą księdza, Twojego sługę i wykonawcę boskich tajemnic. Prosimy Cię, daj mu wierność i wytrwałość w tak świętej służbie, a nam żywą wiarę, żeś Ty go posłał. Uczyniłeś go naszym duchowym przewod-

nikiem, daj mu ducha mądrości i rady. Daj mu szczerość ojcowskiej miłości, a nam dar uwagi i gorliwości, abyśmy uważnie słuchali jego słów. Wybrałeś go spośród nas i dla nas. Człowieka, który musi się borykać ze słabościami naszymi i swoimi. Daj nam i jemu cierpliwość i wzajemne zrozumienie. Daj mu zdrowie w jego ciężkiej służbie. Bo jesteś naszym dobrym Pasterzem i doprowadzisz nas do nieba.

Miałem i mam przed oczami słowa modlitwy, którymi wspólnota modliła się za swojego kapłana. Było i jest mi wstyd za formę mojego katolicyzmu. Za podejście do Kościoła jak do przedsiębiorstwa o charakterze usługowym. Za dyskusje i rozmowy na temat niskiego standardu świadczonych przez Kościół usług. Czy przypadkiem przez ostatnie osiemnaście lat wolności nie zgubiliśmy, jako polscy katolicy, czegoś bardzo ważnego?

Jarosław Gambal

Rada Parafialna

W wrześniu minęła IV kadencja Rady Parafialnej parafii p.w. Odkupiciela Świata. W związku z tym, na zebraniu kończącym tę kadencję, ks. proboszcz Henryk Świerniak podziękował tym parafianom, którzy w szczególnie sposób zaangażowani byli w pracach organizacyjnych Kościoła na Polance. Swoje podziękowanie przekazał również poprzedni proboszcz ks. Stanisław Stelmaszek. Do członków Rady skierowane zostały m.in. takie słowa: „Księża przychodzą i odchodzą z parafii, ale ziarno zasiane ich obecnością ma wzrastać i przynosić plon

obfity. Wierzę, że Wasze wierne przywiązanie do Kościoła będzie trwało nadal”. Ks. Henryk poprosił, aby ci spośród członków Rady Parafialnej, którym zdrowie i czas pozwolą, nadal służyli naszej parafii i okazali życzliwość nowemu proboszczowi, dzieląc się swoją kompetencją, radą i doświadczeniem, na wzór okazywanej czcigodnemu poprzednikowi. Ks. Proboszcz poinformował, że po bliższym zapoznaniu się z parafianami, w ciągu kilku miesięcy powoła Radę Parafialną V kadencji.

(red)

PARAFIALNY KLUB SPORTOWY „TĘCZA” WE WROCŁAWIU

Twoje dziecko może być drugim Andrzejem Grubbą lub drugim Lucjanem Błaszczukiem!

Zakres zajęć w klubie obejmuje następujące dyscypliny: tenis stołowy (nauka gry i jej doskonalenie, udział w turniejach), mini bilard, jazda na cykloergometrze, gra w piłkarzyki, rzutki do tarczy, ćwiczenia ogólnorozwojowe i siłowe na urządzeniach i za pomocą przyrządów.

ZAJĘCIA W SALCE ZA KAPLICĄ

Poniedziałek	17.00 – 19.00
Wtorek	18.30 – 20.30
Środa	18.30 – 20.30
Sobota	10.00 – 12.00

Obecnie Klub występuje w rozgrywkach VI Ligi Dolnośląskiej. [Aktualne wyniki w tabeli oraz na stronie internetowej: www.dozts.pl/rozgrywki_druzynowe.] Mecze są rozgrywane w salce za Kaplicą, a na mecze wyjazdowe zawodnicy jeżdżą samochodami prywatnymi.

Do rozgrywek zgłoszonych jest 7 zawodników a w meczu musi występować minimum 4.

Na zajęcia uczęszcza 12 osób w różnych kategoriach wiekowych.

Znacznym utrudnieniem prowadzenia zajęć jest fakt, że dotychczasowa współpraca z dyrekcjami szkół, niestety, zakończyła

się, ze względu na niemożność podołania kosztom wynajmu sal.

Naszą bolączką jest też brak, mimo licznych apeli, osób chętnych do opieki nad młodzieżą. Ponawiam prośbę do starszych osób m.in. byłych nauczycieli o włączenie się do pracy wychowawczej przez sport naszej młodzieży parafialnej i osiedlowej.

Środki finansowe jakie wpływają do Klubu z wpłat za parking są gromadzone na wymianę pokrycia dachowego, gdyż istniejące, już raz łatanie systemem gospodarczym, zaczyna przeciekać.

Klub jak co roku organizuje Turniej Świąteczny, który w tym roku połączony będzie z meczem z drużyną Rokity Brzeg Dolny. Zapraszam na 13 grudnia o godz 10.00.

Pragnę poinformować, że nasza parafialna drużyna PKS Tęcza w tym sezonie wystąpi w rozgrywkach Pucharu Polski w tenisie stołowym.. Pierwszy mecz w styczniu.

Zapraszam do klubu i do kibicowania naszej młodzieży.

*Prezes Klubu
mgr Marek Gut*

Pytanie

Mamo, Tato, Babciu, Dziadku
Czy Twoje dziecko zna podstawy wiary katolickiej?

Czy Ty znasz 10 Przykazań Bożych i 5 Przykazań Kościelnych?

Odpowiedz sobie

Z dniem **23 czerwca 2008 r.** pracę w naszej parafii zakończył ks. Adrian Horak. Jego trzyletnia posługa duszpasterska pozostawiła trwałe pozytywne ślady w naszej wspólnoty. Za wszystko dobro wyświadczone dla parafii p.w. Odkupiciela Świata, parafianie dziękowali ks. Adrianowi po Mszy św. sprawowanej w jego intencji.

W niedzielę **29 czerwca** powitany został nowy proboszcz naszej parafii – ks. kanonik Henryk Świerniak. W słowie powitalnym, skierowanym do nowego proboszcza przez delegację Rady Parafialnej, zawarte były życzenia wytrwałości i sił potrzebnych w kontynuowaniu budowy naszej wspólnoty parafialnej i naszej świątyni. Z tym samym dniem posługę wikariusza w naszej parafii rozpoczął ks. Robert Gromadzki.

Od **sierpnia 2008 r.** w naszej parafii zmiana uległa formuła nabożeństwa fatimskiego, które odprawiane jest 13-go dnia każdego miesiąca. Głównym elementem ceremonii jest procesja wokół kościoła z figurą M. Bożej Fatimskiej. Przy tej okazji redakcja NT, w imieniu parafian serdecznie dziękuje ks. prof. Józefowi Swastkowi za jego celebrowanie przez wiele lat, w I soboty miesiąca, nabożeństwa ku czci Matki Bożej w wizerunku fatimskim.

Współpracownicy Rady Parafialnej, od wielu lat walnie przyczyniający się do ukończenia budowy naszego kościoła, w sierpniu zebrali cegiełki w kwocie 2 815 zł., a we wrześniu 3 835 zł. Współpracownikom, w imieniu ks. proboszcza, składamy serdeczne podziękowanie za ich poświęcenie dla dobra całej wspólnoty parafialnej.

Z dniem **16 września** zakończyła działalność Rada Parafialna IV kadencji.

W dniu **21 września** grupa naszych parafian uczestniczyła w archidiecezjalnej pielgrzymce autokarowej na Jasną Górę. Królowej Narodu Polskiego powierzyli sprawy swoje i całej wspólnoty parafialnej.

Od **22 września** do końca października, Parafialny Zespół Caritas, kolejny raz, prowadził zbiórkę darów dla Domu Miłosierdzia w Gródku na Ukrainie, które zostały dostarczone naszym rodakom na Wschodzie.

W niedzielę **10 października**, w naszej Ojczyźnie obchodzony był, po raz ósmy, Dzień Papieski. Z tej okazji, w naszej wspólnoty dar serca od parafian, w kwocie 3 125 zł. zebrali przedstawiciele młodzieży parafialnej. Ofiary zasiły Dzieło Trzeciego Tysiąclecia – ogólnopolski fundusz stypendialny dla najuboższej zdolnej młodzieży, głównie ze środowisk wiejskich – popegeerowskich.

11 listopada, w Święto Niepodległości, w peregrynacji po archidiecezji wrocławskiej, naszą parafię odwiedziły relikwie heroicznej matki – Joanny Beretty Molla – współczesnej świętej, patronki rodzin katolickich.

16 listopada, na tydzień przed uroczystością odpustową, w naszej parafii miało miejsce wydarzenie muzyczne – koncert, w którym wystąpiły połączone chóry Państwowej Szkoły Muzycznej II stopnia, Akademii Muzycznej we Wrocławiu i Męski Chór Kameralny „Cantilena” z udziałem orkiestry Szkoły Muzycznej II stopnia we Wrocławiu. Zespoły, pod

dyrekcją Artura Wróbla, wykonały kilka pieśni patriotycznych oraz główny utwór koncertu, dzieło współczesnego polskiego kompozytora – Wojciecha Kilara p.t. „Angelus” Koncert był poprzedzony rozważaniem ks. prof. Romana Rogowskiego. Parafianie oraz liczni goście z całego miasta, którzy w niedzielny wieczór przybyli do naszego kościoła, przeżyli nie lada ucztę duchową.

23 listopada, w niedzielę Chrystusa Króla, nasz kościół odwiedził ks. kardynał Henryk Gulbinowicz, inicjator i główny donator–budowniczy naszej świątyni. Ks. kardynał przewodniczył koncelebrowanej Mszy św. odpustowej. W homilii zaangażował do członków lokalnego Kościoła na Polance o dochowanie wierności Chrystusowi. Najdostojniejszy Gość wyraził podziw dla dotychczasowych dokonań duszpasterzy i parafian na rzecz naszej pięknej

świątyni i prosił o dalszą stałą troskę o ten wyjątkowy kościół milenijny.

Ks. Proboszcz serdecznie dziękuje tym parafianom, którzy, w poczuciu odpowiedzialności za swój kościół, przybyli w dwie soboty listopada, poprzedzające odpust i przygotowali naszą świątynię do uroczystości odpustowej.

Redakcja NT z radością informuje o licznych udziale najmłodszych dzieci z naszej parafii w odprawianej wieczorem Mszy św. zwanej Roratami.

6 grudnia, do najgrzeczniejszych dzieci naszej parafii, przybył św. Mikołaj. Dzięki szczodremu sercu rodziców i parafialnej Caritas, Święty sprawił radość niemal siedemdziesięciorgu maluchom. Po wieczornej Mszy św., za pośrednictwem ks. proboszcza, obdarował słodyczami wszystkich uczestników sobotnich Rorat.

Tabela VI ligi tenisa stołowego

– grupa wrocławska, – podgrupa B

Stan na 06.12.2008

	VI LIGA WROCŁAWSKA „B”	Mecze	Pkt	P.zd.	P.str.	%skut.
1	MKS ROKITA IV BRZEG DOLNY	6	11	59	32	1,84
2	TS MPWIK WROCŁAW	5	8	48	13	3,69
3	PKS TĘCZA SPRANDI WROCŁAW	5	8	42	27	1,56
4	LZS II SADY DZIEKAN WIERZCHOWICE	5	6	41	28	1,46
5	UKS ORLIK SKOKOWA	5	4	27	41	0,66
6	LZS ZSP II TRZEBNICA	6	3	33	50	0,66
7	LKTS ZENIT II MIEDZYBÓRZ	6	3	28	49	0,57
8	UKS ORZEŁ III PRUSICE	6	2	29	57	0,51

PLAN WIZYTY DUSZPASTERSKIEJ NA ROK 2008/2009

- **27.12.** sobota; ul Młynarska, Ćwi-
czebna, Bałtycka, Kwiatowa, Zaułek
Rogoziński 1,2,3,4,5,5A, 5B.
- **28.12.** niedziela;. Zaułek Rogoziński
7A, 7B, 9, 11.
- **29.12.** poniedziałek; Zaułek Rogoziń-
ski 11A, 11B, 13.
- **30.12.** wtorek; Zaułek Rogoziński
15,17,19.
- **2.01.** piątek; Broniewskiego cała
- **3.01.** sobota; Żmigrodzka 22–36.
- **4.01.** niedziela; Żmigrodzka 38–54.
- **5.01.** poniedziałek; Parnickiego 2–20
parzyste
- **7.01.** środa; Parnickiego 7–23 nieparzyste
- **8.01.** czwartek; Obornicka
185,187,191,193,197,
Dom Samotnej Matki.
- **9.01.** piątek; Obornicka 23–31 nieparzyste.
- **10.01.** sobota; Obornicka 33–43
nieparzyste.
- **11.01.** niedziela; Obornicka 45–51
nieparzyste.
- **12.01.** poniedziałek; Obornicka 75–77
cały blok.
- **13.01.** wtorek; Obornicka 113 cały
blok, 115, 115A.
- **14.01.** środa; Obornicka 78–88 parzy-
ste cały blok.
- **15.01.** czwartek; Obornicka 92–106
parzyste.
- **16.01.** piątek; Macedońska 1–9.
- **17.01.** sobota; Macedońska 11–19.
- **18.01.** niedziela; Macedońska 21–29.
- **19.01.** poniedziałek; Macedońska
31–35.
- **20.01.** wtorek; Macedońska 37– 41.
- **21.01.** środa; Na Polance 4, 6, 8.
- **22.01.** czwartek; Na Polance 10 cały blok
- **23.01.** piątek; Na Polance 12 cały blok.
- **24.01.** sobota; Na Polance 14 cały blok.
- **25.01.** niedziela; Obornicka 2–12
parzyste.
- **26.01.** poniedziałek; Obornicka 14–24
parzyste.
- **27.01.** wtorek; Obornicka 26–36
parzyste.
- **31.01.** sobota; uzupełnienia na życzenie

*Wizytę duszpasterską rozpoczyna-
my: w soboty od 12⁰⁰ w niedziele od
14⁰⁰, w pozostałe dni tygodnia od 16⁰⁰.*

*Wierni, którzy pragną przyjąć ka-
płana z kołędą powinni w dniu wizyty
duszpasterskiej umieścić na drzwiach
mieszkania białą kartkę lub oczekiwać
kapłana w drzwiach.*

PLAN PRACY DUSZPASTERSKIEJ W ROKU SZKOLNO-KATECHETYCZNYM 2008/2009

DZIECI I KOMUNIJNE

– spotkania w każdy IV czwartek o godz. 17.15 w kościele.

RODZICE DZIECI KOMUNIJNYCH I ROCZNI- COWYCH Z DZIEĆMI

– każda niedziela na Mszy św. o godz. 12.30.

SCHOLA DZIECIĘCA

– wtorek o godz. 19.00.

MŁODZIEŻ

przygotowująca się do przyjęcia Sakramentu Bierzmowania ze szkół ponadpodstawowych:

KLASY III GIMNAZJALNE

– II poniedziałek miesiąca o godz. 19.00 w kościele

KLASY I LICEALNE

– II wtorek o godz. 19.00 w kościele

RODZICE KANDYDATÓW DO BIERZMOWANIA

mają spotkanie w III niedzielę października. o godz. 19.00 w kościele oraz w II niedzielę marca.

MINISTRANCI I KANDYDACI NA MINISTRANTÓW

– środa o godz. 18.45 w sali obok Zakrystii

LEKTORZY I LITURGICZNA SŁUŻBA OŁTARZA DOROSŁYCH

– czwartek o godz. 20.00.

KATECHEZA DLA MŁODZIEŻY

– pracującej, studiującej, bezrobotnej i tej, która pragnie pogłębiać swoje życie religijne oraz dla osób, które zaniedbały przyjęcie Sakramentu Bierzmowania, a pragną go przyjąć – każdy czwartek o 19.45

KATECHEZA DLA DOROSŁYCH

– każdy poniedziałek po Mszy św. wieczornej.

KATECHEZA PRZEDMAŁŻEŃSKA

– o godz. 19.00 w sali w podziemiach kościoła (od I niedzieli października)

Za duszpasterstwo dzieci i ich rodziców odpowiedzialny ks. Robert
Za duszpasterstwo młodzieży i ich rodziców odpowiedzialny ks. Maciej

Parafia p.w. Odkupiciela Świata

51-113 Wrocław, ul. Macedońska 2, tel. 071/3275045
www.odkupiciel.archidiecezja.wroc.pl

konto parafii:

Bank Millenium S.A.
28 1160 2202 0000 0000 6012 4586
konto Parafialnego Zespołu

Caritas: – 1% dla Caritas
Bank Millenium S.A.
70 1160 2202 0000 0000 6012 4606

Msze św.

niedziela:
7³⁰, 9³⁰, 11⁰⁰, 12³⁰, 18⁰⁰
święta zniesione: 6³⁰, 10⁰⁰, 18⁰⁰
dni powszednie: 6³⁰ i 18⁰⁰

porządek wakacyjny:

niedziela:
7³⁰, 9³⁰, 11⁰⁰, 12³⁰, 20⁰⁰
dni powszednie: 7⁰⁰, 18⁰⁰

Kancelaria parafialna:

śr. i pt. godz. 16⁰⁰ – 17⁰⁰
sobota w godz. 8⁰⁰ – 9⁰⁰

Sprawy pogrzebu katolickiego

– przed i bezpośrednio po Mszy św.

Spowiedź

– 30 minut przed każdą Mszą św.

Odwiedziny chorych

– pierwszy piątek miesiąca od 8⁰⁰

Sakrament Chrztu św.

– druga niedz. m-ca na Mszy św.
o 11⁰⁰

Nabożeństwa w ciągu tygodnia:

pon. godz. 18⁴⁰ – katecheza
dla dorosłych
wt. godz. 18⁴⁰ – różaniec
śr. godz. 18⁰⁰ – nabożeństwo do
M.B. Nieustającej Pomocy
czw. godz. 18⁴⁰ – 20⁰⁰ – adoracja
Najśw. Sakramentu
pt. godz. 7⁰⁰ i 18⁴⁰
koronka do Bożego Miłosierdzia
każdego 13 dnia miesiąca godz. 18⁰⁰
– nabożeństwo fatimskie

Dyżur charytatywny

– wtorki i piątki od 17⁰⁰ do 18⁰⁰
(w wieży, wejście od ul. Macedońskiej)

KSIĘŻA:

Ks. kanonik Henryk Świerniak
– proboszcz
Ks. Maciej Grochota – wikariusz
Ks. Robert Gromadzki – wikariusz
Ks. Jan Tomczak – rezydent

Zajrzyj na stronę naszej parafii w internecie!!!
„Nowe Tysiąclecie” – on line!!!

www.odkupiciel.archidiecezja.wroc.pl



Uroczystości odpustowe

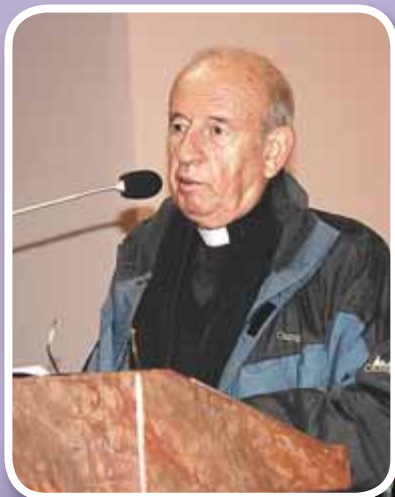
23.11.2008 r.



Ks. kardynał Henryk Gulbinowicz witany przez ks. Proboszcza w progach naszego kościoła



W homilii ks. kardynał zaapelował o pozostawanie wiernym Chrystusowi Odkupicielowi Świata.



Słowo wygłosił ks. profesor Roman Rogowski



„Angelus” W. Kilara wykonała orkiestra i chóry wrocławskich szkół i uczelni muzycznych.